

Tilbake

HAN SKULLE SETT OSS NO: – Ragnvald går no i hælane på meg, slik eg gjorde på min bestefar. Han skulle sett oss no, han farfar.

NORDA STYKKJE: – Ønsket mitt er at Ragnvald får ein like stor kjærleik og kjensle for staden, seier Claus Sellevoll om familiegarden han nyeg overtok. Her sit dei to på «Norda stykkje».

– Garden er betalt med pengar, men kjøpt med hjartet.

Det seier Claus Sellevoll, medan han tek ein sup kaffi og myser utover det vestlandske kulturlandskapet han er omringa. Sonen Ragnvald på fire år spring rundt på tunet med ein trepinne. Akkurat slik som han sjølv gjorde for 40 år sidan. Han leitar fram eit barnebilde av seg sjølv på mobilen og held opp skjermen.

– Eg får høyre at vi er like, og det er vel noko i det, seier han spørjande og smiler med heile seg. Han ser på bildet ein gong til, deretter på Ragnvald.

FOR EIN måned sidan kjøpte skode-

spelaren garden han er oppvaksen på, på Sellevoll i Alversund. Det har han hatt lyst til å gjera lenge, men moglegheita har ikkje bydd seg før no. Sidan 1994 har garden stått stille. No vil Claus sakte, men sikkert vekka den til live igjen.

– Det kjennest heilt rett å gjera dette. Eg har overteke med kjærleik – det er mitt einaste utgangspunkt. Her har eg heile barndomens rike, og her gjekk eg i hælane på mitt store forbilde, farfar Ragnvald.

DET ER han sonen har arva namnet sitt frå. Dei to vart døypt med 101 års mellomrom, 10. august – begge i Alversund kyrkje.

SOLA FÅR den kvite singelen på gardstunet til å sjå ut som glitrande diamant. Ei ku rautar frå nabogarden

til barndomens rike

og ein jamn dur frå ein traktor høyr-
rest like ved. Idyllisk er vel berre føre-
bokstaven. Men her har det har ikkje
vore berre lett å veksa opp.

CLAUS SIN heimegard har vore i fa-
milien i over 200 år. Gardshuset kom
frå Osterøy og sidan sett opp på Selle-
voll. På byrjinga av 1900-talet tok
Claus sin oldefar, hestehandlaren
Karl, over garden etter sine foreldre.
Her gifta han seg og fekk fem born.
Eit av borna var vetle Ragnvald, som
vart fødd i 1913. Det var ikkje berre
enkelt å veksa opp på byrjinga av
1900-talet; det var harde kår og sjuk-
domar som tuberkulose spreidde seg
som eld i tørt gras.

- Alle borna måtte hjelpe til på gar-
den på ein eller anna måte. Ragnvald
si oppgåve eine sommaren var å sitja
inne og passa på si dødssjuke søster.

Det kunne ikkje vore enkelt for ein li-
ten pjokk på fem år.

I 1936 gifta Ragnvald seg med Alma.
Karl gav dei tomt på garden, dei byg-
de hus og overtok garden i 1944. Sa-
man fekk dei seks born.

CLAUS BUDDE i nabohuset til sine
besteforeldre, og vaks opp på garden
til farfar Ragnvald. Har har tallause
gode minne frå oppveksten med gode
stunder i lag med sitt livs store forbil-
de.

- Farfar var som ein far for meg. Han
var ein flott fyr på alle måtar. Han lik-
te å fortelja, og eg likte å høyra på.
Kvar dag gjekk eg i hælane på han. Så
vel som ein farfar, vart han òg ein
nær venn - han brydde seg verkeleg
om meg.

FRAMHALD NESTE SIDE -->>

KROPPSARBEID: - Det er djupt ironisk at nær sagt alt tungt kroppsarbeid
føregår på treningssenter. Folk sel villaen og kjøper seg lettstelt leilegheit for å
sleppa å driva med kroppsarbeid. Men på helsestudio finn du dei. Der er det visst
greitt å sveitta, seier Claus Sellevoll.

FRÅ 1978: Ragnvald på oldefar sin gamle Massey Ferguson frå 1978, som framleis er i drift.

PÅ HEMSEN: Claus og Ragnvald på hemsen i det over 200 år gamle gardshuset.

CLAUS DREG fingrane gjennom det mørke, stri håret.

- Han farfar var ein bestefar som hadde tid, som tok meg med og fortalte historier frå langt tilbake i tid. Han hadde opplevd to krigar, og han hadde også opplevd å mista mora si då han var fem år. Dei stod og såg på då kista vart boren ut av huset. Til meg sa han alltid: «Sjølv om det er velstand no, skal du huska at det ikkje er noko sjølv sagt. Ein må ta vare på ting, ikkje berre hyva. Du kan få bruk for dei vonesfær, for det kan koma dårlege tider att.»

CLAUS SEIER han framleis heilt levande og tydeleg kan hugsa somrane då han hjelpte til i slåtten.

- Farfar slo alltid heilt ned i sjøbrottet. Og nesten på fjæra sjø for å få med dei siste stråa. Då huska eg at eg spurde han om det var nødvendig. «Farfar, må me slå heilt ned i fjæro, då?» Til det svara han «Ja, då må me.

Du veit desse stråa kan metta ein okseme, eller to. Me veit ikkje kva avling me får neste år. Og so kan då koma ein ny krig».

- I dag har eg veldig respekt for dei haldningane og verdiane. Å vera nøysam, å vera arbeidsam, å vera jordbunden og alminneleg.

- Det er med stor audmjukskap eg no har tatt over garden. Her bur det mykje historie om folk som har kjempa for å overleva, seier Claus.

23. MAI overtok Claus totalt 225 mål på Sellevoll for 1,6 millionar, og det manglar korkje på tankar eller idear om staden. Det to hundre år gamle gardshuset ber preg av åras løp.

- Mange har sagt til meg at eg berre burde riva ned heile huset og byggja opp eit nytt, men nei - det vil eg ikkje. Eg vil ta vare på huset og historia det har borte med seg, og formidla det vidare til glede for dei som kjem etter oss.

CLAUS FESTAR blikket på det no grå og falleferdige bygget. Han kviler haka på knokane sine.

- Det vert eit restaureringsprosjekt, som kjem til å kosta meir enn å byggja opp eit nytt hus. Og det vil ta tid. Men for meg handlar dette om mykje meir enn pengar. Det er her eg kjem frå, det er her eg vaks opp.

CLAUS LEGG til at det betyr mykje at kjærasten og dei to stesonane er med på laget.

- Eg kunne ikkje gjort dette valet utan dei. Dette er ikkje eit soloprojekt, men eit felles.

RAGNVALD VART brått sjuk i 1993. Då var Claus 20 år. Han kan framleis hugsa farfarens siste arbeidsdag, då var Claus heime på perm frå militæret.

- Vi stod og jobba saman med å binda jern på garasjen, då han plutselig vart utslått. «Eg må setja meg

ned og sjå på at du arbeider eg, Claus. Eg er så sliten» sa han.

ETTER DEN dagen hadde ikkje Ragnvald fleire skikkelege arbeidsdagar på garden. Det viste seg å vera kreft, og han låg dødssjuk i eitt år, før han 81 år gammal forlét jorda og fekk si siste kvile.

- Rett før han gjekk bort henta eg hesten Blakken frå stallen, leia han opp til huset kor farfar låg - og inn i bislaget, slik at dei to fekk ta farvel med kvarandre.

VETLE-RAGNVALD HAR funne fram ei lita trillebår frå skjulet og travar fram og tilbake. Claus ser på sonen med ømheit i blikket.

PÅ SPØRSMÅL om korleis møtet mellom sonen Ragnvald og oldefar Ragnvald hadde vorte, vert Claus stille ei lang stund. Ei tåre renn ned kinnet, og han tørkar den med handbakken før han kremtar.

VIL RESTAURERE: Planen til Claus er å sakte, men sikkert restaurere garden, rydda vekk skog og fortløpande driva førefallande arbeid.

- Ja ... det hadde vorte eit godt møte. Dei er like kvarandre i både sinn og skinn.

CLAUS VEIT at farfar Ragnvald hadde sett pris på at nokon tok vare garden og haldt den ved like.

- Eg ser ikkje på dette som ei plikt, for meg er dette sjelebot. Garden har følgt slekta i generasjonar, og eg har eit inderleg ønskje om å bera fram dette smykket av ein stad. Eg kjenner på at mi oppgåve er å dyrka fram igjen kulturlandskapet, og passa på at «det ser stelt ut», som min farfar ville sagt det sjølv.

CLAUS HAR farfarens tankesett i ryggmergen.

- Eg veit han hadde eit ønske om at nokon forvalta garden vidare på eit nivå som er mogleg i dagens samfunn.

DÅ GARDEN på Sellevoll var i full

drift husa den åtte mjølkekyr, to ok-sar, to hestar, ein gris og nokre utegangarsauar.

FJØSET ER i brukbar stand, men ikkje oppgradert til å ha dyr i etter dagens krav, men neste år har Claus planar om å skaffa seg utegris.

- Dei er jordfresarar og kan bidra til betre vekselbruk på jorda med skifte av ulike vekstar på teigane.

I TILLEGG har skodespelaren allereie avtale med ein nabo på Litleskare om sauebeiting på utmarka si.

NO ER planen å sakte, men sikkert restaurere garden, rydda vekk skog og fortløpande driva førefallande arbeid.

RAGNALD MUMLAR noko for seg sjølv og prikkar Claus på armen. Han lurar på om pappa ikkje er ferdig å prata snart. Claus klappar seg på lå-

SLÅTTEN: Bilde frå slåttan på Sellevoll i 1977. F.v: farmor Alma, Linken, Blakken, Claus og farfar Ragnvald. **FOTO: PRIVAT**

1925: Familien Karl K. Sellevoll på trappa utanfor gardshuset på Sellevoll. Bildet er fotografert rundt 1925. Bak står Ragnvald (1913-1994), Knut (1910-2012) og tvillingsøstrene Klara og Magda som var fødte i 1915. **FOTO: PRIVAT**

FRÅ ØSTERØY: Claus sin heimegard har vore i familien i over 200 år. Gardshuset kom frå Østerøy og sidan sett opp på Sellevoll. **FOTO: PRIVAT**

ret, og guten kryp opp i pappa si lune famn.

- På lang sikt håper eg vi kan flytta tilbake til heimegarden. Det kjennest rett å både starte og avslutte livet her på Sellevoll.

- Ragnvald er odelsgut og kjem til å få mykje tid her ute, slik eg gjorde. Ønsket mitt er at han får ein like stor kjærleik og kjensle for staden, slik at han ønskjer å halda garden ved like. Ragnvald går no i helane på meg, slik eg gjorde på bestefaren min. Han skulle sett oss no, han farfar. Slegt skal følge slekters gang.

TEKST OG FOTO:

IRENE BRATTENG FOSSHEIM

irene.fossheim@nordhordland.no

«Ragnvald går no i helane på meg, slik eg gjorde på bestefaren min. Han skulle sett oss no, han farfar. Slegt skal følge slekters gang»

CLAUS SELLEVOLL